

[Fuglsang.]

en Spirituskro. Man har gennem en Aar-række nægtet alle de gamle hæderlige Køb-mænd, der har boet i denne Kommune, Tilladelse til at handle med stærke Drikke. Nu sker der det, at en Købmand med Be-villing fra før 1. Januar 1913 fra en Kom-mune i samme Politikreds ser en Lejlighed til at flytte hen i den Kommune, hvor baade Beboerne og Sogneraadet har været imod Handel med stærke Drikke, og han flytter saa ganske simpelt derhen og nedsætter sig her med Spiritushandel.

Det synes jeg er noget, man maa reagere imod, og det er utvivlsomt ogsaa noget, man slet ikke forudsaa, da man i sin Tid lavede Loven, idet man ikke tænkte sig, at det kunde ske. Der er blevet gjort Forsøg paa at forhindre det, idet Sogne-raadet har anlagt Sag. Sogneraadet tabte Sagen ved Landsretten; jeg haaber, at det maa vinde den ved Højesteret. Skulde det ikke ske, mener jeg, der her er et Punkt, vi maa have klaret, inden vi gaar til endelig Afgørelse af hele Spørgsmaalet. Jeg tænker, vi kan blive enige om, at naar en Kommune har fjernet Udskænkingsstederne, har den ogsaa Krav paa at have Indfyldelse paa Spiritushandelen. Det er et af de Punkter, paa hvilket Kritikken mod Beværterloven af 1924 har sat stærkt ind i den svundne Tid, og det er den Slags, der viser, at Lovene ikke altid falder ud efter deres Forudsæt-ninger.

Jeg er enig i, at der skal gøres et Stykke Arbejde for større Ædruelighed i vort Samfund, og jeg er ogsaa enig i, hvad den ærede Ordfører for Forslagsstillerne Hr. C. C. Heile-sen i Fjor sagde i et Tilsvar til den davæ-rende Indenrigsminister. Det staar paa Sp. 4247 i Folketingstidende for 1928—29 — jeg tænker, den højtærede Formand giver mig Tilladelse til at citere 3—4 Linier —, hvor den ærede Ordfører udtaler: Haabet om, at Lovforslaget maa danne

„Grundlag for en fordomsfri, en liden-skabsløs, en loyal Drøftelse af dette Spørgsmaal og alle de Spørgsmaal, der staar i Forbindelse hermed, og det er jo ikke mindst Lovforslagets Formaal at tjene hertil.“

Vi er alle enige om — det er jeg vis paa —, naar det er Lovforslagets Formaal, at ville gaa ind i et Arbejde for at faa noget godt og sundt ud af det.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer sagde, at Forslaget var et rent og skært Forbudsforslag. Det er der jo nogen Uenig-hed om, og den ærede Ordfører for Forslags-stillerne i Fjor har i alt Fald ikke betegnet

det og heller ikke ønsket det betegnet som saadant. Det, der for ham er det fundamen-tale, er, at det skal danne Grundlaget for en Forhandling, hvorigennem Spørgsmaalet kan blive taget op til Løsning; set fra alle Sider.

Det er jo rigtigt, at der er blevet gjort meget i den Tid, der er svundet, for Ædrue-lighedens Fremme, og det, der har virket bedst, er maaske det, der er gennemført med et andet Formaal for Øje. Ingen har tænkt sig, at den store Beskatning paa Spiritus skulde have den Virkning, den har haft. Spiritusskatten blev ikke gennemført af moralske Grunde eller for Ædruelighe-dens Skyld, men af helt andre Grunde — det ved vi ogsaa fra Udtalelser af mere end een Finansminister —, men den Beskatning af Spiritus, som blev gennemført i Slutnin-gen af Krigsperioden, har i alt Fald virket overmaade stærkt.

Jeg er kommet i Besiddelse af en Op-gørelse fra en Købmand, der har solgt Spiritus siden 1909 og fremdeles gør det. Denne Opgørelse efter hans autoriserede Bøger er ganske interessant og viser en voldsom Nedgang i Forbruget. Nu skal jeg ikke nævne ret mange Tal, men et Par enkelte kan jeg ikke tilbageholde. Denne Købmand solgte i 1909 8 522 Flasker Spi-ritus af alle Slags: Brændevin, Akvavit, Rom, Cognac, hede Vine og lettere Vine. Salget gaar gradvis nedad, i 1911 er det kommet ned paa 6 742 Flasker, i 1913 paa 4 087, altsaa paa under Halvdelen af, hvad han forhandlede i 1909. Det gaar stadig nedad, det vil sige, der har været en lille Smule Opgang i 1915, hvilket kunde tyde paa, at andre Forhold har spillet ind, men ellers gaar det gradvis nedad til 1917, da han solgte 2 028 Flasker Spiritus.

Saa kom den store Beskatning i 1918, som vi alle husker, hvorefter Salget gik ned til 590 Flasker. Saa kommer der en lille Smule Stigning, det gaar lidt op og lidt ned, og i 1928 har denne Købmand solgt 671 Flasker Spiritus af forskellig Slags. Det vil sige, at efter 20 Aars Forløb sælger denne Købmand kun ca. $\frac{1}{13}$ af, hvad han solgte i 1909.

Dette Resultat kan man, som jeg sagde før, ikke tilskrive Arbejdet for Ædruelig-heden, men paa den anden Side har denne høje Beskatning været til stor Fordel for Ædrueligheden i vort Samfund.

Jeg ser meget vel, at det er ikke let for Staten nogen Sinde at komme dertil at kunne sige: Nu kan vi undvære de 70 Mill. Kr. — i Fjor var der nu en, der talte om 90 Millioner —, som det vil dreje sig om, naar vi skal til at give Afkald paa denne